

WMO-PLATFORM, adviesraad voor de

Secretariaat:
Mej. G. Veenstraat 21, 8701 CT Bolsward
wmoplatformswf@gemeenteswf.nl

het netwerk van vier lokale raden en het wmo-platform SWF is

- hét officieel en onafhankelijk adviesorgaan van het gemeente
- heeft all en de belangen van de (potentieel) kwetsbare inwoners voor ogen, en
- is aanspreekbaar als d  levendige organisatie van de vraagzijde

AAN -het college van burgemeester en wethouders van de gemeente S dwest-Fryslân,
info@gemeenteswf.nl; secr.akkerman@sudwestfryslan.nl
k.bosman@sudwestfryslan.nl

afschrift -leden commissie B&M
griffie@sudwestfryslan.nl

betreft gevraagd advies "organisatievorm gebiedsteams"en meer

datum 31 juli 2016

Geacht college,

Inwoners van Littenseradiel en S dwest-Fryslân zijn tevreden over de zorg en ondersteuning die ze van de gebiedsteams krijgen. Dit blijkt, zo laat de gemeente S dwest-Fryslân weten, uit een evaluatie van de werkwijze van de gebiedsteams.....

Als met dergelijke koppen in de krant, half juli, het beleid rond de gebiedsteams in de pers wordt verwoord...dan bekruipt je, als adviesraad voor de uitvoering wmo en jeugdbeleid, het gevoel maar weinig toe te kunnen voegen na lezing van 123 bladzijden onderbouwing van de juridisch constructie-keuze.

Eigenlijk moeten daar nog de plm. 90 bladzijden tekst over het "witboek", de bezuinigingskeuzen daaruit van het college en het investeringsprogramma Sociaal Domein aan worden toegevoegd. Overigens: in dit verband zou het jaarverslag van de bezwarencommissie ook in  en adem genoemd moeten worden. Dat is niet gebeurt, wellicht tekenend voor de wijze van presenteren door het college van e.e.a. (sic).

Neen, dit is geen "flauwe framing" van het onderwerp: *hoe verder met de GT's in SWF?*
Deze framing: de ondoorzichtelijke wijze waarop het college belangwekkende keuzen "inpakt" in meters tekst, in onnavolgbare opeenvolging van onderzoeken, beleidsstukken, interviews en enquêtes.....met als eindconclusie "alles gaat goed, volg onze keuzen!....u inwoner en adviesraad mag daar nog even over meepraten in de maand juli (college en raad zijn dan op vakantie)".

Honderden bladzijden teksten en presentaties voor het doen van  en eenvoudige maar ambitieuze politiek-bestuurlijke uitspraak:

- het sociaal domein in de gedecentraliseerde vorm is het gemeentebestuur een zorg;
- z  zeer een zorg dat gekozen wordt om de vinger aan de pols te *willen* houden,
- grip te *willen* houden op de ontwikkelingen en
- op die wijze de verantwoording voor deze zorgplicht richting de inwoners van onze gemeente te *willen* afleggen.

Maar van een dergelijke politiek-bestuurlijke ambitie blijkt niets uit de gepresenteerde stukken.

Gepoogd is in lappen tekst, staatjes, matrixen en staafdiagrammen aan te tonen dat “aansturing en werkgeverschap van de GT’s onder verantwoordelijkheid van de gemeente(n) de beste keuze is”.

Wij betreuren het dat het college daarmee

- geen échte keuze maakt vanuit bestuurlijke ambitie en verantwoordelijkheidsbesef,
- maar zich als het ware in deze keuze laat “rommelen”.

Want de voorliggende keuze is er één van politiek-bestuurlijke aard. Overigens, wel één waar je om min-of-meer principiële redenen van mening kan verschillen.

Als die keuze niet zó wordt gepresenteerd is sprake van pappen-en-nathouden op onduidelijke argumenten wat op termijn onzes inziens slechts tot verschil van interpretatie over taken en verantwoordelijkheden kan leiden. Je hoort het college nu al zeggen over enige tijd “oh nee, in onze belevingswereld hebben we die keuze nooit zo geïnterpreteerd...”.

procedure

Wij wijden niet nader uit over de zéér teleurstellende gang van zaken rond deze inspraakprocedure. Daar is in het overleg met uw college reeds voldoende over gezegd.

Wel merken we hier op dat het onderstaand advies er één is van het dagelijks bestuur van het wmo-platform. Een pre-advies dus, dat begin september in het algemeen bestuur aan de orde zal worden gesteld. Over de behandeling daarvan zullen wij u alsnog aanvullend berichten.

concept advies wmo-platform SWF

Dit advies betreft twee delen. Hieronder geven wij een oordeel over de te maken keuze tussen gemeente, marktpartij en verbonden partij + een tweetal randvoorwaarden. Hieraan gehecht treft u een commentaar op de nota.

Het dagelijks bestuur is verdeelt over de te maken keuze. Waar in meerderheid sprake is van een keuze vóór gemeentelijk –aansturen en –werkgeverschap; spreekt één lid van ons bestuur zich uit tégen die keuze.

argumenten vóór gemeentelijk –aansturen en –werkgeverschap :

1. het gaat om een nieuwe verantwoordelijkheid van gemeenten. Die moet het gemeentebestuur én het uitvoerend team/ambtelijk apparaat/adviesraden/voorliggend veld nog helemaal in de vingers krijgen. Dóórontwikkeling van díe kennis en kunde is aan de orde, bij voorkeur in nauwe samenwerking
2. met het gegeven—regionale samenwerking met DFM en –sociaal domein Fryslân is toch al sprake van een (voor adviesraden en o.i. óók gemeenteraad) zeer onduidelijke, niet-transparante en vooral niet-navolgbare en dus slecht controleerbare situatie. Maak die situatie niet nóg complexer door óók de grip op de GT’s uit te besteden
3. het gaat om een nieuwe verantwoordelijkheid van gemeenten. Naar beste weten is door college, raad en georganiseerde vraagzijde nu anderhalf jaar geacteerd als --aanstuurder, --beleidsmaker, --controleur en --adviseur en dat in samenwerking met de medewerkers en (voor de gemeente geheel nieuwe-) externe partners. Maar daarmee zitten we onzes inziens met z’n allen nog in de experimentfase. Dát is geen moment om een “stokje over te geven”, dat zou als weglopen voor je (eind)verantwoordelijkheid kunnen worden uitgelegd
4. er moet het gemeentebestuur alles aan gelegen zijn om zich te bekwamen in het vak “verantwoordelijk voor het sociaal domein”. Het is nog lang niet zo dat de geledingen in het gemeentebestuur en gemeentelijk apparaat zich in de fase van “bewust onbekwaam” bevinden (zie bijlage). Alle reden om in de resterende- en nieuwe raadsperiode échte aandacht en kennis te verwerven op dit terrein (zie ook de eerste vier bladzijden van de reactie op het beleidsplan: [schrijven d.d. 23 september 2014](#))

argumenten tégen gemeentelijk –aansturen en –werkgeverschap:

5. (jeugd)zorg en hulpverlening is een zaak van professionals
6. dat is geen gemeentelijke uitvoeringstaak
7. richt je op een slank, overzichtelijk gemeentelijk apparaat dat zich ontwikkelt tot een expert in het signaleren, controleren, inspecteren en verbeteren van door derden te leveren diensten voor de inwoners
8. maak de politiek-bestuurlijke keus om zó'n interpretatie te geven aan de verantwoordelijkheid voor invulling van de zorgverlening (wmo/jeugd) aan de inwoners
9. leg die uitvoering dus efficiënt neer bij een externe partij.

Het dagelijks bestuur spreekt zich (daarin gesterkt door de mening van de lokale raad Bolsward e.o.) unaniem uit vóór de navolgende centrale randvoorwaarden:

10. een veel uitgesprokener ambitie in de aanbevelingen om de “onafhankelijke positie” van de GT's te borgen. Die onafhankelijkheid is niet in tegenspraak met de hierboven geadviseerde ambitie – meer grip, -sturing en –controle. Die onafhankelijkheid biedt juist het gelijke speelveld waarop toekomstige structuren van sturing en controle transparant kunnen acteren
11. daartoe dient over die *toekomstige structuur nader onderzoek* plaats te vinden. In een open discussie (waarin wij voor de georganiseerde vraagzijde een rol zien weggelegd) zal het bouwwerk –beleid, -besluit, -uitvoering, -monitoring, -controle + -advies, -bezwaar&beroep en –klacht(afhandeling) vorm gegeven moeten worden.
Reeds eerder meldden wij dat een “ombudsfunctie” o.i. een zaak van provinciale-, c.q. noorden des lands-schaal is; het ware beter die term in gemeentelijk verband niet langer te gebruiken.

Aan deze brief hechten wij algemene opmerkingen van adhesie en kritische aard over de toegezonden stukken.

Daarbij gaan wij niet voorbij aan het aanduiden van een ontwikkel-visie op onderwerpen aanpalend aan de nota's “organisatievorm GT” en “evaluatie gebiedsgericht werken”. Voor het gemak hebben wij die opmerkingen dóórgenummerd 12 e.v..

Met vriendelijke groet,
 het dagelijks bestuur van
 het Wmo-Platform SWF ,
 mw R. Hogendoorn , secretaris.-
 EG Gaarlandt , voorzitter.-

bladzijde-gewijze opmerkingen bij: notitie organisatievorm gebiedsteams

12. ad p. 3: samenvatting:

Een vijftal kaders en uitgangspunten (de “belangrijkste”: alsof er nog meer zijn) worden genoemd uit de beleidsstukken Koersnota, Nota sturing etc. ... en beleidsplan Sociaal Domein (ten onrechte worden deze nota's niet in chronologische volgorde opgesomd).

Het valt op dat:

- vier van de vijf “kaders&uitgangspunten” gevat kunnen worden in het begrip “bezuinigen”

De vraag laat zich stellen: is bezuinigen het belangrijkste kader en uitgangspunt?

- de o.i. hoofdtak van het GT: indiceren en beschikkingen doen slaan

De vraag laat zich stellen, waarom is die taak niet genoemd?

- “belangrijkste toegangspoort voor alle inwoners” staat geschreven

De vraag laat zich stellen: poort voor wát?

- het besluit van de gemeenteraad dat tot de taak van het GT behoort: “zich verstaan met de lokale raad in het gebied” wordt kennelijk niet bij de “belangrijkste-“ gerangschikt

De vraag laat zich stellen: waarom niet?

- “groepsgerichte samenlevingsinterventies” worden opgevoerd naast individuele ondersteuning aan inwoners. Daarbij worden partners betrokken. Die partners worden expliciet en naar het schijnt limitatief genoemd: allen beroepskrachten van de vraagzijde, c.q. gemeentelijk ambtenaren.

De vraag laat zich stellen: worden hier geen burgers bij betrokken? Waarom niets gemeld over the right to challenge. Of burgerinitiatieven, zoals de georganiseerde vraagzijde: de lokale raad?

13. p.3 in de matrix worden “aspecten” verduidelijkt ad ICT&informatie

Zéér veel verwerking van gegevens, codes, facturen en registraties vinden plaats binnen het Sociaal Domein Fryslân/Leeuwarden. Is dan nog sprake van: ICT van de gemeente? En hoe kan hierop worden gecontroleerd?

De vraag laat zich stellen of onder “gemeente” inderdaad sprake van “ICT van de gemeente”.

14. op p.4 worden –borging van kennis, -borgen van onafhankelijke cliëntondersteuning en – borgen adequate organisatie klachtafhandeling....als voorwaarden genoemd bij de bedrijfsmatige keuze voor een gemeentelijk werkgeverschap.

De drie aspecten zijn echter géén “bedrijfsmatige voorwaarden” maar eenvoudig eisen door de wet (wmo 2015) gesteld.

De vraag laat zich stellen: bent u het er mee eens dat die redenering dan ook niet zó op papier dient te staan? Wij menen dat dit centrale randvoorwaarden zijn en nader onderzoek vergt (zie hierboven).

15. de samenvatting eindigt met:

- beschrijving van een inspraaktraject van één zomermaand
- en de opmerking dat het implementatieproces inmiddels is gestart, onder andere door het aanstellen van (=uitgaven doen) van een projectleider en projectteam.

Ondanks herhaald aandringen (11 april, 23 mei, diverse mails begin juni bij resp. secretaris, wethouder en ambtelijke staf) heeft deze notitie ons pas 22 juni bereikt. In overleg met het college is hiervoor een ab vergadering van het wmo-platform verzet van 4 juni naar 28 juni.

De vraag laat zich stellen: vindt het college dit een correcte gang van zaken? Gaan de uitgaven voor het vastgesteld beleid uit?

16. inleiding:

Op p.5 wordt gerept over een evaluatierapport gebiedsgericht werken, dat in augustus (na afloop van de inspraakprocedure dus) beschikbaar komt maar reeds nu in deze notitie is verwerkt.

Wij kunnen die redenering niet volgen; laat staan transparant achten.

De vraag laat zich stellen: heeft het college daarover een mening?

17. kaders en uitgangspunten

Op p. 6 wordt bij het vijfde gedachtestreepje gemeld dat het GT de ondersteuning “zo dicht mogelijk bij de inwoner organiseren en aanbieden”. Wij missen hier (en overigens *overal*) enige vorm van co-creatie, samen met de gemeenschap, op de lokale omstandigheden gericht. Woorden die wel veelvuldig worden gebruikt in bestuurlijk en ambtelijk overleg, maar kennelijk niet op papier komen te staan.

De vraag laat zich stellen: vindt het college het een goede zaak dat een dergelijk denken kennelijk niet tot de uitgangspunten gebiedsteams behoren?

18. Op p.7 wordt het gestelde in een plaatje, nog eens in tekst daaronder vertaald.

Echter. Waar in het plaatje de adviesraden worden genoemd en ook verder vrij nauwkeurig het “voorliggend veld” wordt aangeduid, is in de tekst ineens sprake van cliëntenraden en vrijwilligersinitiatieven.

De vraag laat zich stellen: vindt het college dit duidelijk, bent u het met ons eens dat cliëntenraden écht iets anders zijn dan adviesraden (en in het geval van het wmo-platform de “georganiseerde vraagzijde”)?

19. Overigens: in de notitie wordt ingegaan op de onderuitputting van de adviespool-gelden in 2015. Wij gaan daar in deze niet-bladzijde-gewijze, algemene commentariëring nader op in. Daarbij gebruikmakend van het leerstuk “onbewust onbekwaam”.

Wij merken hier op dat de opsomming “specialistische zorg” eindigt met “etc.”. Dat achten wij illustratief voor de huidige fase van ontwikkeling van de GT’s “onbewust”.

De vraag laat zich stellen: is het college het daarmee eens?

20. stand van zaken gebiedsteams

Ineens vinden wij wéér een nieuwe taakomschrijving in tien punten terug op p.9 bovenaan.

(in de Zorgfocus-rapportage wordt op p.4 nóg weer in andere bewoordingen net weer niet hetzelfde gezegd over de taak van de GT’s met als bron: “verfijnde taakafbakening gebiedsteams”)

Deze past beter op het in het beleidsplan & uitvoeringsregels vastgelegde beleid dan in de voorgaande twee opsommingen (met uitzondering van het alweer ongenoemd laten van de lokale raden van ons platform en de co-creatieve intenties).

De vraag laat zich stellen: is het college het met deze constatering eens, zo ja welke bewoordingen hebben uw voorkeur?

Op p. 9 onderaan merken wij dat ook u, c.q. de ambtelijke organisatie, zicht heeft willen krijgen op – activiteiten, -taken, -verantwoordelijkheden van de GT’s.

Laat dat nou ook één van onze diepste wensen zijn. Wij nemen dan ook zoveel mogelijk het initiatief met GT-medewerkers te spreken in de lokale raden en vinden dat de oco voor de inwoners een belangrijke taak daarin heeft.

Wij zijn in dat verband verbaasd niets te weten van het project “Herontwerp processen Sociaal Domein”.

De vraag laat zich stellen: is het college van mening dat het wel juist zou zijn geweest dat ons platform daarvan op de hoogte zou zijn gesteld?

21. p.10 onder kopje “financiën” doen wij een interessante observatie (onzes inziens). Wij lezen hier de navolgende redenering:

--lage uitgaven (adviespool) in 2015 zijn het gevolg

--van veel zelf doen in 2016 en 2017

--dus moet er meer geld komen voor gewenst niveau dienstverlening.

Twee opmerkingen:

1.-het betreft hier kwaliteit&inhoud van het werk, maar wordt uitsluitend geplaatst in een meer-meer financieel perspectief

2.-maar die kwaliteit&inhoud is nu juist het gevolg van onderbenutting van de zozeer in het beleidsplan (o.i. terecht) gewenste inzet van de adviespool.

De adviespool is in het beleidsplan neergezet als één van de centrale fundamenten van het gebouw “gebiedsgericht werken”.

Het achterwege laten van consultatie herbergt het gevaar van ondeskundige voorlopige voorziening=verslechtering situatie=verhoogde inzet van professionele hulp op later tijdstip.

Naast verdriet voor betrokkene leidt dit ook tot hogere uitgaven.

De vraag laat zich stellen: is het college het hiermee eens, en wijst het deze redenering dus met ons af?

22. evaluatie gebiedsgericht werken+bestuurlijk commentaar daarop

Over de evaluatie gebiedsgericht werken, (die wij, anders dan aangekondigd, plots wél ergens in de loop van de maand juli mochten ontvangen) constateerden wij al het één en ander: procedureel.

Hier stellen wij vragen bij de opsomming in acht gedachtestreepjes onderaan p. 10:

---“op hoofdlijnen zijn alle partijen waarmee gesproken is positief over de samenwerking”. Het kan zijn dat hier over geheel ándere bijeenkomsten wordt gesproken dat die, waar de lokale raden, het DB en leden van het platform aanwezig waren. Het kan ook zijn dat de “hoofdlijnen” voor scribent van de nota, andere zaken betreffen dat de hoofdzaken in genoemde bijeenkomsten aan de orde waren: -bereikbaarheid GT (014 nummer), -achterwege blijven van verslagen, -achterwege blijven van oco/c.q. wijzen op een dergelijke ondersteuning, -méér regie in de dóórontwikkeling per gebied, -- op punten: bejegening (herindicaties HH), --aanstellen gebiedsregisseur, --afschaffen van clusterdenken/-begroting/-plannen (immers gebied=gebied), --dorpscoördinator =slechts in één gebied werkzaam (idem sportcoach), --inloopspreekuur/-uren van het GT, --vaste ruimte: lokale raad/stipe-punt, mantelzorgcafé, etc., --professionalisering Stipepunt-werk ---de acht genoemde punten achten wij geen “aandachtspunten” maar nadrukkelijk “verbeterpunten”. Dit geldt met name voor het gestelde over ondersteuningsplannen.

De vraag laat zich stellen: onderschrijft het college deze opmerkingen?

23. balans 1: financiën lijken centraal te staan

Op p. 16 wordt gerept van het sociale domein.

De vraag laat zich stellen: wordt hier een tegenstelling gezien met het asociale domein?

In deze tijden van bezuinigen, krapte, vele wensen<>weinig geld, is het wel héél erg interessant kennis te nemen van het onderzoek (p. 16 onderaan) waaruit blijkt “..dat de personele kosten niet verschillen of medewerkers in dienst zijn van de gemeenten of bij een externe partij...”.

De vraag laat zich stellen of het college kan zeggen dat zij kennis hebben genomen van dit onderzoek, en zo ja hoe richtinggevend zij de uitkomst daarvan vindt voor de gemaakte keuze: in gemeentelijke dienst.

24. balans 2: goede organisatie klachtafhandeling

Op p. 17 wordt weer gerept “een adequate ombudsfunctie en goede organisatie klachtafhandeling”. Wij hebben daarover één en ander maal geadviseerd. Een uitvoerige paragraaf is daaraan gewijd in onze reactie op het beleidsplan. Wij zijn van mening dat het nu écht tijd wordt dat een gedragen advies wordt opgesteld over de beide zaken. Dat kan alleen met intensieve inschakeling van de georganiseerde vraagzijde.

De vraag laat zich stellen: onderschrijft het college deze redenering en zo ja, wanneer is een uitnodiging voor een adviestraject in dezen tegemoet te zien?

25. balans 3: innovatie

In de laatste zin, eerst paragraaf van p. 18 wordt gesteld “*de gemeenten stimuleren de innovatie bij zorgaanbieders door te vragen naar maatwerkvoorzieningen die aansluiten bij de vragen van inwoners*”. Wij achten deze zin van grote halfslachtige betekenis. Daar valt geen enkele ambitie uit te lezen. Daarnaast is het niet “de gemeente” die wat zou kunnen willen, maar de “gemeenten, aanbodzijde en georganiseerde vraagzijde” gezamenlijk (zie besluit gemeenteraad inzake de tripartite samenstelling en besluitvorming adviezen van de inkoopafdeling) .

In díe samenwerking heeft de legitimatie van de eis voor het bieden van maatwerkvoorzieningen veel aan kracht gewonnen.

De vraag laat zich stellen: is het slappe taalgebruik “door te vragen naar...” illustratief voor de ambitieniveau van het gemeentebestuur?

26. balans 4: “een flinke innovatieve slag”

In de laatste alinea van p.18 worden ware dingen gezegd.

Slechts een zéér hoog ambitieniveau en urgentiegevoel zal aan de genoemde reeks van wenselijkheden succesvol vorm en inhoud kunnen geven. Ons platform wil daar gaarne een bijdrage

aan leveren. Veel voorbeelden van innovatie worden genoemd (dat is wat anders dan een “innovatieve slag” ..maar á la). Het betreft daarbij steeds voor innovatie binnen het bestaande systeem: bedrijfsmatige verbeterlagen. Wij menen dat de centrale gedachte hierachter zou moeten zijn: --de vraagzijde centraal stellen, --luisteren, --willen faciliteren, -duidelijke kaders stellen, --over- en los-laten van bestaande systemen en denkpatronen. Ons enthousiasme over de “sessie met mw Ankie Siegers” hebben wij u reeds schriftelijk meegedeeld.

De vraag laat zich stellen: wordt deze gedachtegang door het college ondersteund?

nog een enkele algemene opmerkingen in het kader van deze belangwekkende keuze:

27. bescheidenheid als startpunt voor de volgende fase

In de eerste zin van dit gevraagd advies hebben wij een citaat uit de krant weergegeven. Onzes inziens illustratief voor de houding waarop door het gemeentebestuur wordt uitgedragen “hoe goed het allemaal wel niet gaat”. In de bijeenkomst van vier december 2015 sprak de wethouder voor een breed gehoor “gelukkig zijn er in dit startjaar geen ongelukken gebeurd”.

De cijfers in de eerste berap van 2015 gaven aan “één klacht” en dat terwijl via ons platform tientallen opmerkingen, vragen en klachten zijn doorgegeven.

In dat zelfde jaar zijn het aantal klachten/bezwaarschriften aanmerkelijk toegenomen. In het jaarverslag 2015 wordt gewacht gemaakt van “het primaire proces dat verbetering verdient”. Aan de conclusie “de commissie vindt het onbegrijpelijk dat in weerwil van de adviezen van de commissie en uitspraken van rechters en aanbevelingen toch contrair is gegaan” wordt in de nú aan de orde zijnde stukken geen enkele aandacht besteed.

Het zijn slechts juichende verhalen hoe goed het gaat, hoe fijn het is dat er geen ongelukken zijn gebeurt en hoe hoog de verschillende tevredenheidcijfers zijn.

Maar wéét het college zeker dat er geen ongelukken zijn gebeurd?

Is het niet aannemelijk dat afhankelijke cliënten min-meer-automatisch een redelijk cijfer afgeven? Zou SWF, gezien allerlei landelijke berichtgeving inderdaad een “eiland van tevredenheid” zijn?

*Daarmee is zeker niet gezegd: --het gaat allemaal slecht, --het wmo-platform heeft geen respect voor het enthousiasme en de inzet van de (GT)medewerkers (**dat spreken we juist wél en volhartig uit!!**).*

Daarmee wil wél worden gezegd:

--er is nog steeds sprake van grote witte vlekken in de organisatie: het onbekende, punten waar nog geen ervaring is opgedaan, punten waar geen sprake is van een ge-leerde en ge-oefende routine
--er is nog steeds sprake van grote witte plekken in de aansturing van de organisatie, en dat is ook het geval bij de hele advies-, controle- en toezicht-structuur.

Een vorm van bescheidenheid, óók in de uitingen in de pers, past daarbij. Juichende verhalen vertalen zich in échte onvrede bij díe inwoners die geen goede ervaring hebben met de dienstverlening. Die cavalerie laat zich door het voetvolk moeilijk weer inhalen.

Die vorm van bescheidenheid laat zich vatten in het *leerstuk: onbewust onbekwaam*.

Zonder ook maar specifiek te willen wijzen op SWF, zou het zo kunnen zijn dat voor álle gemeenten (en aanbod- én vraag-zijde) bij een decentralisatie van deze zéér grote omvang per definitie geldt dat de startjaren, jaren zijn van mogelijk “onbewust onbekwaam” handelen.

Je zou dat zelfs een logische- en te-voorzien consequentie van een snelle invoering van een decentralisatie van taken&bevoegdheden kunnen noemen.

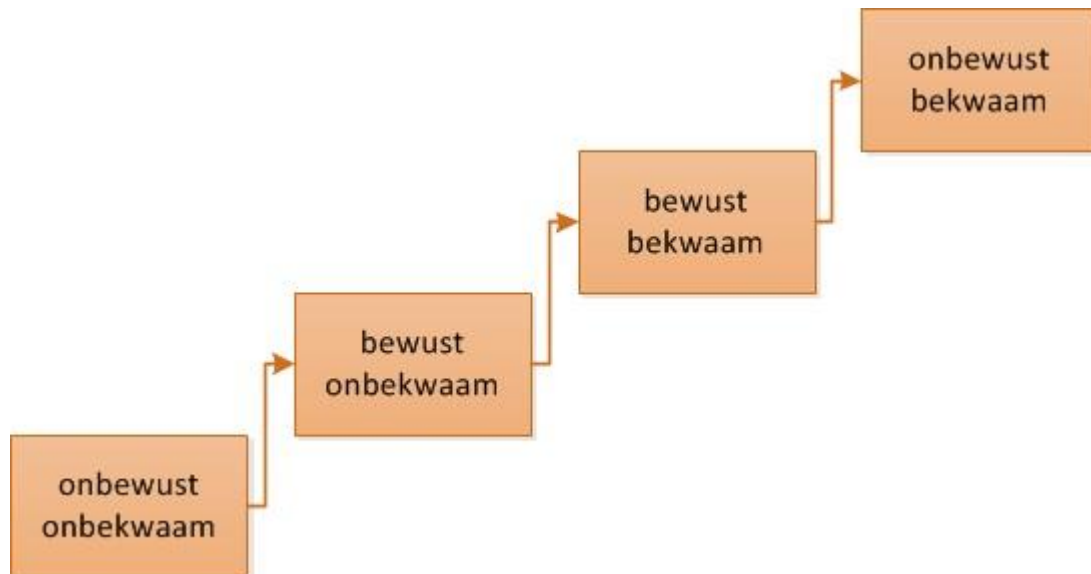
Het gaat erom dat dit punt geldt voor álle betrokkenen: --raad, --college, --adviesraden, --ambtelijk apparaat, --uitvoerende diensten en --aanbodzijde.

Toegesпитst op de GT's merken wij op dat de onderuitputting (in feite: achterwege blijven van consultatie) van de adviespool een illustratie van “onbewust onbekwaam” handelen is.

Niet verwijtbaar, maar wel een onderwerp dat vanuit díe invalshoek zou kunnen worden beoordeeld. Dit itt “meer geld, meer mensen, een gedragswetenschappelijk opgeleid&acterend persoon”.

Eén van de google-hits op dat onderwerp vat dit leerstuk kort samen:

Als we iets nieuws leren gaat dat niet vanzelf. Vaak hebben we niet eens in de gaten dat we iets niet goed doen. Dat weten we pas als iemand er ons op wijst. Als we nieuwe dingen leren dan kan dat aanvankelijk een moeizaam proces zijn maar uiteindelijk internaliseer je nieuwe vaardigheden. In het leren toepassen van nieuwe vaardigheden of het aanleren van nieuw gedrag onderscheiden we vier stadia.

Fase 1: onbewust onbekwaam

Je handelen of gedrag is niet effectief en je bereikt je doel niet. Je weet echter nog niet dat je gedrag of handelen niet effectief is.

Je bent bijvoorbeeld een manager die veel met zijn medewerkers praat. Je denkt dat je daarom een goede manager bent, immers je geeft ze veel aandacht.

Fase 2: bewust onbekwaam

In deze fase weet je dat je iets niet goed doet of dat je gedrag niet effectief is maar je weet niet goed waarom je het niet goed doet.

In het medewerkerstevredenheidsonderzoek blijkt dat jou medewerkers vinden dat je geen aandacht voor ze hebt. Je begrijpt dat je iets goed doet maar je weet niet precies wat. Dat vind je vervelend en het knaagt aan je.

Fase 3: bewust bekwaam

In deze fase leer je een nieuwe vaardigheid of nieuw gedrag waardoor je effectief gaat worden.

In een cursus heb je geleerd dat je weliswaar veel praat met je medewerkers maar totaal niet naar hen luistert. Je doet je best om eerst te luisteren en daarop door te vragen. Je moet daarbij jouw eigen stemmetje bewust uitzetten.

Fase 4: onbewust bekwaam

Je bent in staat om de effectieve vaardigheden of het effectieve gedrag automatisch toe te passen. Je hoeft er niet meer bij na te denken.

In elk gesprek luister en vraag je door voordat je jouw verhaal vertelt. Je bent in staat om op jouw beurt anderen bewust te maken van hun onbekwaamheid en hen daarin te coachen.